

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobce: **K. S.**, narozen X
státní příslušnost Indie
pobytem X
zastoupen Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem
sídlem Nerudova 1419/22, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2021, č. j. OAM-1174/ZA-ZA12-HA10-2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- 1. Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2021, č. j. OAM-1174/ZA-ZA12-

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

HA10-2019, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a proto řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné a trpí závažnými procesními i hmotněprávními vadami. Dle jeho názoru byla jím podaná žádost důvodná, neboť prokázal veškeré rozhodné skutečnosti a byly naplněny zákonné důvody pro udělení azylu dle § 11a odst. 1, § 12 písm. b) a § 14 zákona o azylu.
3. Tvrdil, že v řízení řádně prokázal, že má důvodnou obavu z pronásledování v zemi svého původu, jelikož je sikhského náboženského vyznání, díky čemuž může být s ohledem na nestabilní situaci mezi Indií a Pákistánem a především na pronásledování sikhů v Indii ohrožen na životě a zdraví. Dle žalobce byly tedy naplněny podmínky § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť bylo prokázáno, že sikhowé jsou na území Indie pronásledováni a jeho obava z pronásledování z náboženských důvodů je tak důvodná.
4. Podotkl, že v řízení před správním orgánem tvrdil a prokázal, že v České republice žije po dobu 19 let. Již 6 let žije ve společné domácnosti se svojí přítelkyní V. B., pečuje o ni a její syny, z nichž jeden žije s nimi ve společné domácnosti. Z výše uvedeného je dle žalobce patrné, že se začlenil do české společnosti. Dodal, že i přes své zdravotní potíže je výdělečně činný, řádně se stará o svou přítelkyni, která je s ohledem na svůj zdravotní stav na jeho péči odkázána. Domnívá se, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsou v jeho případě naplněny podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Jím uvedené důvody pro udělení humanitárního azylu označil za hodné zvláštního zřetele.
5. Žalobce dále uvedl, že přes jeho veškerou snahu mu není poskytována součinnost ze strany Indické ambasády v České republice, a že po celou dobu pobytu na území České republiky vynakládal veškeré úsilí k legalizaci svého pobytu a získání azylu.
6. K prokázání jím uvedených skutečností navrhl provést důkaz výsledkem jeho a jeho přítelkyně V. B. Dále spisem Ministerstva vnitra e. č. X, spolu se všemi v něm předloženými důkazy, zejména lékařskou zprávou o zdravotním stavu V. B. ze dne 18. 10. 2017, nájemní smlouvou k bytu ze dne 15. 5. 2020, potvrzením o příslibu práce ze dne 28. 12. 2020, podpůrným dopisem ze dne 28. 12. 2020, lékařskou zprávou ze dne 18. 10. 2017, paragonem č. X ze dne 31. 8. 2020, protokolem o místním šetření ze dne 27. 7. 2020, lékařskou zprávou ze dne 5. 1. 2021, potvrzující stav přítelkyně žalobce, čestným prohlášením ze dne 28. 12. 2020, vyhotoveným přítelkyní žalobce a přípisem Psychiatrické nemocnice Roudnice s. r. o. ze dne 18. 10. 2017, vyhotoveným MUDr. V. B., v němž je popsán vztah mezi žalobcem a jeho přítelkyní.
7. Závěrem žalobce navrhl, aby soud žalobcem napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení i nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém písemném vyjádření popřel oprávněnost podané žaloby a odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost o mezinárodní ochranu, poskytnuté údaje k ní, podklady k předchozímu řízení obsažené ve spise a na žalobou napadené rozhodnutí. Uvedl, že neshledal důvody pro meritorní posouzení žádosti žalobce, neboť neuvedl Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jeho odchodu z vlasti a obav z návratu. V Indii od poslední meritorně posouzené žádosti nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Podotkl, že aktuální žádost žalobce je již devátou žádostí žalobce o mezinárodní ochranu. Konstatoval, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se vrátit, jako uváděl v průběhu správních řízení o jeho předchozích žádostech o mezinárodní ochrany. K tvrzení žalobce, že se v Indii obává pronásledování, neboť je sikhského náboženského vyznání, uvedl, že z informací OAMP Indie – Sikhové v Paňdžábu a Hodnocení Indie jako bezpečné země původu vyplývá, že v Indii obecně nedochází k pronásledování ani diskriminaci či jinému postihování příznivců legálních politických stran, jakou je i sikhská politická strana Shiromani Akali Dal (Amritsar) natož náboženských menšin, konkrétně náboženské menšiny sikhů.

9. Ve vztahu k tvrzení žalobce, že v České republice žije již 19 let a má zde přítelkyni, žalovaný podotkl, že důvody, pro které je možné některou z forem mezinárodní ochrany udělit, jsou zákonem přesně vymezené a vztahují se k zemi původu, přičemž sociální vazby žadatele na území České republiky mezi ně nepatří. Konstatoval, že humanitární azyl je výjimečným institutem, který lze udělit v případě, že žadatel o mezinárodní ochranu nesplňuje podmínky pro udělení azylu, avšak by bylo nehumánní mu azyl neudělit, přičemž situaci žalobce se důkladně zabýval a neshledal, že by toto byl případ žalobce. Shrnl, že žalobou napadené rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné, vychází z dostatečně zjištěného stavu věci, respektuje ustálenou judikaturu a žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit jeho důvodnost. Žalovaný proto navrhl, aby soud podanou žalobu v plném rozsahu pro nedůvodnost zamítl.

Doplnění žaloby

10. V doplnění žaloby ze dne 9. 5. 2022 navrhl žalobce doplnění dokazování o článek Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India by Sohaa Khan, The Journal of Diplomacy and International Relations, ze dne 30. 4. 2021, a o zprávu Persecution of Christians and religious minorities in India by John Curtis, Nigel Walker, Tim Robinson, House of Commons Library, CDP-0042 (2022). Výše uvedené dokumenty podporují dle žalobce jeho tvrzení o obavě z dalšího pronásledování z důvodu sikhského náboženského vyznání.

Ústní jednání soudu

11. Při jednání soudu konaném dne 10. 5. 2022 právní zástupce žalobce odkázal na písemné znění žaloby, ve znění doplnění ze dne 9. 5. 2022. Dále uvedl, že žalobce žije v České republice již 19 let a šestým rokem sdílí společnou domácnost s paní V. B. V této domácnosti již nežije žádný ze zletilých synů paní B. Žalobce poskytuje paní B. plnou péči, na kterou je tato odkázána. Vzhledem k intenzivním vazbám s paní B. jsou zde důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 14 zákona o azylu a měl by být panu žalobci udělen humanitární azyl. Druhým důvodem žádosti žalobce je státní zacházení se Sikhy v Indii. Je obecně známo, že tato menšina je pronásledována. Poukázal i na protesty farmářů ve státě Paňdžáb. Dále k věci uvedl, že zprávy o stavu v Indii založené ve správním spise považuje za zastaralé, neboť pocházejí z roku 2019 a 2020, a navrhl vyžádání zpráv nových.
12. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání soudu plně odkázala na písemné vyjádření k žalobě a na žalobou napadené rozhodnutí, které označila za věcně správné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Dodala, že žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval jak zdravotním stavem žalobce, tak zdravotním stavem paní Blažkové i obavami žalobce z pronásledování v Indii. Ve vztahu ke zprávám o stavu v Indii uvedla, že tyto zprávy jsou vyhotovovány vždy s určitým odstupem.

13. Při jednání soudu konaném dne 8. 8. 2022 soud zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Po provedeném dokazování právní zástupce žalobce uvedl, že z něj vyplývá možnost pronásledování žalobce pro jeho sikhský původ. Dodal, že v Indii bylo v roce 2019 devadesát nábožensky motivovaných zločinů.
14. K dokazování články z internetu pověřená pracovnice žalovaného podotkla, že tyto články mají pouze doplňkovou hodnotu a dle judikatury Nejvyššího správního soudu nemohou vyvrátit závěry opatřených zpráv založených ve správním spise. Po provedeném dokazování navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnou a uvedla, že pronásledování se týká farmářů a demonstrujících proti vládě a nedosahuje dostatečné intenzity podle zákona o azylu.
15. K dotazu soudu právní zástupce žalobce sdělil, že netrvá na provedení dokazování lékařskou zprávou MUDr. B. ze dne 18. 10. 2017, prohlášením V. B. ze dne 28. 12. 2020, nájemní smlouvou k bytu ze dne 15. 5. 2020, potvrzením o příslibu práce ze dne 28. 12. 2020, paragonem č. X ze dne 31. 8. 2020, protokolem o místním šetření ze dne 27. 7. 2020 a lékařskou zprávou ze dne 5. 1. 2021, jelikož jsou tyto listiny součástí správního spisu.
16. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. k návrhu žalobce provedl dokazování překladem článku Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India by Sohaa Khan, The Journal of Diplomacy and International Relations, ze dne 30. 4. 2021, předkladem zprávy Persecution of Christians and religious minorities in India by John Curtis, Nigel Walker, Tim Robinson, House of Commons Library, CDP-0042 (2022), ze dne 22. 2. 2022, lékařskou zprávou MUDr. E. V. ze dne 12. 7. 2022, a čestným prohlášením ze dne 1. 8. 2022.
17. K návrhu právního zástupce žalobce soud dále podle § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování nájemní smlouvou mezi pronajímatelem P. S. a nájemci V. B. a žalobcem ze dne 1. 9. 2021.
18. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování výsledkem žalobce a V. B., ani vyžádáním aktuálních zpráv o stavu v Indii, a to pro nadbytečnost.

Posouzení věci soudem

19. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

20. Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu a po prostudování správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
22. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.
23. Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 06. 2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009, www.nssoud.cz, podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě citového ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu posoudit žádost jako nepřijatelnou.
25. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 06. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009, vyplývá, že hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotně-právní postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.
26. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce touto žalobou napadá již v pořadí deváté rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu.
27. První žádost (v dané době se jednalo o žádost o udělení azylu) podal žalobce dne 26. 4. 2002. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 5. 2002, č. j. OAM-736/LE-C10-K01-2002. Druhou žádost, již o udělení mezinárodní ochrany, žalobce podal dne 25. 4. 2007. Žádost byla rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2007, č. j. OAM-10-176/LE-C06-C09-2007, zamítnuta dle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu jako zjevně nedůvodná. Třetí žádost v pořadí podal žalobce dne 8. 7. 2010 a žalovaný v návaznosti na ni vydal rozhodnutí ze dne 13. 9. 2012, č. j. OAM-254/ZA-06-P12-2010, o tom, že mezinárodní ochrana dle § 12 až § 14b zákona o azylu se žalobci neuděluje. Čtvrtá žádost žalobce ze dne 27. 3. 2014 byla rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2014, č. j. OAM-54/LE-LE05-LE05-2014, shledána nepřijatelnou dle § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. V pořadí pátou žádost žalobce ze dne 15. 5. 2014 žalovaný opět posoudil jako nepřijatelnou dle § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil rozhodnutím ze dne 1. 8. 2014, č. j. OAM-

217/ZA-ZA08-HA08-2014. Řízení o šesté žádosti žalobce ze dne 16. 9. 2014 žalovaný zastavil rozhodnutím ze dne 1. 12. 2014, č. j. OAM-458/ZA-ZA04-HA08-2014. Sedmou žádost podal žalobce dne 24. 2. 2015. Žalovaný vyslovil její nepřipustnost rozhodnutím ze dne 30. 3. 2015, č. j. OAM-162/ZA-ZA14-HA08-2015, a řízení o ní zastavil.

28. V pořadí osmou žádost o udělení mezinárodní ochrany v projednávané věci podal žalobce dne 4. 10. 2016. Usnesením ze dne 10. 10. 2016, č. j. MV-135742-2/OAM-2016, žalovaný řízení o dané žádosti dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 7. 2017, č. j. 75 Az 46/2016 - 70, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí zamítnuta. O kasační stížnosti žalobce rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 8. 2019, č. j. 5 Azs 218/2017-44, který nabyt právní moci dne 5. 9. 2019, tak, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem společně s rozhodnutím žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
29. Dne 16. 12. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým řízení o žádosti žalobce ze dne 5. 9. 2019 podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil, neboť žádost byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nepřipustná. Dne 19. 2. 2020 poskytl žalobce údaje k podané žádosti, kdy uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů jako v předchozích řízeních a dodal, že v roce 2015 si v České republice našel přítelkyni, která má psychické problémy. S ní s jejími syny bydlí ve společné domácnosti a jiné důvody žádosti nemá. Téhož dne byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu, ve kterém uvedl, že posledních pět let žije se svojí přítelkyní, se kterou chce zde zůstat a starat se o ni, protože má psychické problémy. Už delší dobu pracuje ve společnosti Bohemian Plants, kde stříhá stromky. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že v letech 2014 a 2015 absolvoval dvě operace kýly, pořád má bolesti, ale k lékaři nechodí, jelikož nemá doklady ani zdravotní pojištění. Informaci, že hrozí vypuknutí války mezi Indií a Pákistánem, kterou uvedl ve své žádosti o mezinárodní ochranu v roce 2016, čerpal z internetu nebo rádia. Do Indie se vrátit nechce, ale po dvaceti letech co tam nebyl, netuší jaká je tam teď situace. Následně dne 29. 12. 2020 byl s žalobcem proveden doplňkový pohovor k jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá, jelikož má v České republice přítelkyni, se kterou sdílí společnou domácnost, chce s ní zůstat a od roku 2002 z České republiky nevycestoval. K dotazu uvedl, že jsou to všechny důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu a dodal, že jeho přítelkyně měla dvě mrtvičky a stará se o ní. K dotazu, že v dřívějších azylových řízeních uváděl obavu z války mezi Indií a Pákistánem sdělil, že se o to vůbec nezajímá, odmítá se do Indie vrátit a ani jeho přítelkyně ho nikam nepustí.
30. Dále soud uvádí, že v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodl „*ve správním řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost, kterou podal dne 5. 9. 2019 pan K. S.*“. V úvodu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je rovněž uvedeno, že dne 5. 9. 2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Po prostudování správního spisu však soud zjistil, že předmětná žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 5. 9. 2019 není součástí správního spisu.
31. Obecně platí, že nejsou-li součástí správního spisu důkazy, ze kterých správní orgán vycházel, nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51). Brání-li tyto vady přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, je krajský soud povinen rozhodnutí zrušit, a to i bez výslovné námitky (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). V projednávané věci tato skutečnost představuje nenamítanou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vodu řízení, která ale nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, jelikož žalobce měl v průběhu správního řízení možnost opakovaně se vyjádřit k důvodům podání žádosti o mezinárodní ochranu, konkrétně dne 19. 2. 2020 poskytl žalobce údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, téhož dne s ním byl proveden pohovor k této žádosti a následně dne 29. 12. 2020 byl s žalobcem proveden doplňkový pohovor, ve kterém nejprve k dotazu zopakoval důvody, pro které žádá o udělení mezinárodní ochrany a dále k otázce zda se jedná o všechny důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu uvedl, že ano. Důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu jsou tedy známe.

32. Během předchozích správních řízení žalobce jako důvody podání žádostí o mezinárodní ochranu postupně uváděl obavy z pronásledování ze strany teroristů a následně i policie a extrémistů; možné problémy s policií, neboť patří ke komunitě sikhů; snahu zlegalizovat svůj pobyt v České republice; skutečnost, že mu indický zastupitelský úřad nevydal doklad, neboť mu nevěří, že je indickým občanem; ztrátu kontaktů ve vlasti; členství ve straně Akali Dal; problémy kvůli sikhskému náboženskému vyznání; dlouhodobý pobyt v České republice; zdravotní problémy a hrozbu vypuknutí války mezi Indií a Pákistánem.
33. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (srov. strany 10 až 13), žalovaný posoudil důvody současné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích řízení. Při svém rozhodování vycházel z výpovědi žalobce, jím doložených materiálů, dále ze spisového materiálu k předchozím žádostem žalobce o udělení mezinárodní ochrany a dále si jako podklad opatřil informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Indii. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – Indie – Sikhové v Pandžábu ze dne 26. 11. 2019, zprávy Freedom House – Svoboda ve světě 2020 – Indie ze dne 22. 6. 2020, zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) – Údaje o zemi – Indie ze dne 4. 8. 2020, Informace OAMP – Hodnocení Indie jako bezpečné země původu, stav: listopad 2020 ze dne 11. 11. 2020 a z Informace MZV ČR ze dne 7. 3. 2019, č. j. 102817/2019-LPTP.
34. Dospěl k závěru, že žalobce v průběhu řízení udělení mezinárodní ochrany označil za důvody podání žádosti stejné skutečnosti jako v předchozích žádostech. Za údajně novou skutečnost považoval tvrzení žalobce, že v České republice má přítelkyni, o kterou pečuje. K této skutečnosti žalovaný uvedl, že ani rodinné vztahy cizince s českým občanem nejsou důvodem pro udělení azylu. Žalovaný tudíž neshledal, že by tento důvod byl relevantním důvodem pro opětovné meritorní posouzení žádosti žalobce. Žalovaný se dále zabýval zdravotním stavem žalobce, přičemž konstatoval, že v průběhu aktuálního správního řízení žalobce nedoložil žádnou lékařskou zprávu, která by potvrzovala jeho současný zdravotní stav. K žalobcem uváděné obavě z nestabilní bezpečnostní situace mezi Indií a Pákistánem a z možného pronásledování z důvodu sikhského náboženského vyznání uvedl, že z informací o zemi původu žalobce vyplývá, že v Indii nedochází obecně k pronásledování ani diskriminaci náboženské menšiny sikhů a žalobce se při návratu může usadit v jakékoliv části Indie. Žalovaný pokračoval tím, že údajně nové skutečnosti se rovněž netýkají změny situace v zemi původu žalobce, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země. Tím méně poté podle žalovaného svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Žalovaný na základě informací o zemi původu žalobce dospěl k závěru, že v Indii nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, a žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tak neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti žalobce ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť tento neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z jeho vlasti a obav z návratu tam.

35. Vzhledem ke shora uvedenému žalovaný tedy porovnal skutečnosti uváděné v předchozích žádostech s těmi, které žalobce uvedl v nynější žádosti, a rovněž se zabýval na základě aktualizovaných zpráv o zemi původu tím, zda v ní nedošlo ke změně situace, která by zakládala opodstatněnost nové žádosti. Z Informace OAMP – Indie – Sikhové v Pandžábu ze dne 26. 11. 2019, která je součástí správního spisu, vyplývá, že vztahy mezi sikhy a ostatními náboženskými komunitami jsou v současnosti nekonfliktní a ke konfliktům dochází pouze v souvislosti s konkrétními incidenty.
36. Soud rovněž ve věci provedl dokazování překladem článku Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India by Sohaa Khan, The Journal of Diplomacy and International Relations, ze dne 30. 4. 2021, a překladem zprávy Persecution of Christians and religious minorities in India by John Curtis, Nigel Walker, Tim Robinson, House of Commons Library, CDP-0042 (2022). Článek Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India (Náboženské pronásledování doma i v zahraničí: případ Indie) popisuje pronásledování sikhské menšiny, především v roce 1984. K současnosti pak uvádí, že náboženské pronásledování je v Indii na historickém maximu a to i v souvislosti s navrhovanou změnou Občanského zákoníku. Rovněž v souvislosti s novými zemědělskými zákony došlo k protestům sikhských pandžábských farmářů, které se indická vláda pokusila přirovnat k terorismu. Od ledna 2021 však byly zemědělské zákony pozastaveny a indická vláda souhlasila s jednáním s farmáři. Ze zprávy Persecution of Christians and religious minorities in India (Pronásledování křesťanů a náboženských menšin v Indii) vyplývá, že indická ústava definuje národ jako sekulární a chrání svobodu vyznání, avšak existují obavy, že náboženské menšiny trpí pronásledováním. Sikhové mají svobodu aplikovat svou víru, mají přístup ke vzdělání i zaměstnání a jsou zapojeni v polické sféře. V poslední době je hlášeno velmi málo případů špatného zacházení ze strany policie. K situaci kolem nových zákonů v zemědělství pak zpráva uvádí, že většina protestů byla pokojná, pouze v několika ojedinělých případech policie údajně použila proti demonstrantům slzný plyn, obušky a vodní děla. Podle neověřených informací zemřelo přes 500 farmářů, příčinou většiny úmrtí však byly zdravotní problémy nebo sebevraždy. Pouze smrt jednoho farmáře byla připisována policii. Sikhové, kteří se účastnili protestů farmářů mohou čelit diskriminaci a obtěžování ze strany místní úřadů a policie, ale obecně je nepravděpodobné, že by sikhové v Indii čelili zacházení ze strany státu, které by bylo možné označit za pronásledování nebo mělo za následek vážnou újmu na zdraví.
37. Soud po prostudování výše uvedených dokumentů uvádí, že při hodnocení aktuální situace v Indii vycházel především ze zprávy Persecution of Christians and religious minorities in India, neboť tato zpráva byla vypracována House of Commons Library (Knihovna Dolní sněmovny), což je výzkumná a informační služba založená při Parlamentu Spojeného království Velké Británie, poskytující nestranné analýzy, statistické výzkumy a zdroje britským poslancům. Oproti tomu autorkou článku Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India je Sohaa Khan, absolventka magisterského studia na School of Diplomacy and International Relations at Seton Hall. Soud tedy zprávu House of Commons Library považoval za věrohodnější zdroj informací nežli článek Religious Persecution at Home and Abroad: The Case of India. Rovněž předmětný článek se zabývá především situací v minulosti a k současnému dění poukazuje pouze na případ sikhských

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

farmářů, kterému se věnuje i výše uvedená zpráva, žádné jiné případy pronásledování sikhů však nepopisuje.

38. Z výše uvedených dokumentů, které pojednávají o aktuální situaci v zemi původu žalobce, nevyplývá, že by od data vypracování zpráv založených ve správním spise došlo v zemi původu žalobce ke změně situace, která by odůvodňovala vypracování nových zpráv o zemi původu. Soud tedy konstatuje, že zprávy o zemi původu obsažené ve správním spise jsou ve vztahu k rozhodnutí žalovaného dostatečně aktuální.
39. K námitce žalobce, že by mu měl být udělen humanitární azyl, soud poukazuje na ustálenou judikaturu správních soudů v této věci. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86, zdůraznil, že azyl z humanitárních důvodů lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Předmětem dokazování v řízení o azylu není obecná situace v zemi původu žadatele, nýbrž konkrétní situace žadatele popisovaná v jeho tvrzeních.
40. Důvody hodné zvláštního zřetele, jež by odůvodňovaly udělení humanitárního azylu, obecně nejsou obtíže spočívající v nemožnosti splácení dluhu soukromým osobám v zemi původu, neplodnost, skutečnost, že žadatel o azyl má v úmyslu se v České republice oženit a založit zde rodinu či obtíže žadatele o azyl stran obživy či možnosti seberealizace. Naopak za obvyklé důvody pro udělení humanitárního azylu lze považovat zvláště těžkou nemoc, zdravotní postižení, příchod z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory anebo například věk žadatelky o mezinárodní ochranu vyšší než 80 let a žadatelka poukazuje na svůj nedobrý zdravotní stav.
41. K nové skutečnosti, že žalobce má v České republice přítelkyni, soud uvádí, že skutečnost, že žalobce navázal na území České republiky vztah nelze obecně považovat za důvod hodný zvláštního zřetele. Ze správního spisu a z výpovědi žalobce je zřejmé, že žalobce navázal vztah se svojí přítelkyní v situaci, kdy na území České republiky pobývá bez pobytového oprávnění. Ke skutečnosti, že přítelkyně žalobce je nemocná a žalobce o ni pečuje, soud uvádí, že přítelkyně žalobce má pět zletilých dětí, které by byly schopné se o svoji matku postarat. Vztah žalobce s jeho přítelkyní tedy dle soudu není důvodem k udělení humanitárního azylu.
42. Ke zdravotnímu stavu žalobce soud konstatuje, že při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že v letech 2014 a 2015 absolvoval dvě operace kýly, v současnosti se s ničím neléčí. V pohovoru k žádosti dne 19. 2. 2020 ke svému zdravotnímu stavu doplnil, že pořád má trochu bolesti, ale k lékaři nechodí, jelikož nemá doklady ani zdravotní pojištění. Při doplňkovém pohovoru dne 29. 12. 2020 zopakoval, že na obou stranách břicha má bolesti. Rovněž mu byl odstraněn výrůstek u spodního víčka pravého oka, ale s očima již problémy nemá. K dotazu dále uvedl, že s břišní kýlou byl u lékaře naposledy v roce 2017, po operaci bolesti neměl, ty mu opětovně začaly před šesti měsíci. Léčil se sám, kdy na bolesti užíval Paralen. K dotazu, zda má v současné době nějaké zdravotní problémy, uvedl, že nemá, pouze když zvedne něco těžkého, tak ho zabolí v břiše. Rovněž uvedl, že ve vztahu ke svým zdravotním problémům nedisponuje žádnými aktuálními lékařskými zprávami. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce

netrpí žádným závažným či nevyléčitelným onemocněním, nepodstupuje na území České republiky žádnou specializovanou léčbu, neužívá žádné předepsané léky a nedochází k lékařským kontrolám. Žalobcem tvrzené obtíže nelze považovat za závažné či nevyléčitelné onemocnění, které by odůvodňovalo udělení humanitárního azylu a zároveň znemožňovalo vycestování do země původu.

43. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že námitky žalobce neshledal důvodnými. Žalobce neprokázal existenci nových skutečností, které by vyžadovaly opakované meritorní posouzení, a jeho zdravotní stav není tak závažný, aby bylo možné uvažovat o udělení humanitárního azylu. Stejně tak žalovaný nepochybil, pokud na případ žalobce aplikoval § 10a písm. e) zákona o azylu. Soud má za to, že skutkový stav lze mít za dostatečně zjištěný a odpovídající okolnostem daného případu ve smyslu § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno dle požadavků § 68 odst. 3 správního řádu. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl důkaz výsledkem žalobce a jeho přítelkyně, jak navrhoval žalobce, a to pro nadbytečnost, neboť žalobce jako účastník řízení se mohl k věci plně vyjádřit ve svých písemných podáních či v rámci nařízeného jednání. Přítelkyně žalobce se ke svému vztahu s žalobcem vyjádřila v čestném prohlášení, který byl přílohou předmětné žaloby a skutečnosti, které by mohly být zjištěny z jejího výsledku, jsou v řízení nesporné. Pro nadbytečnost soud rovněž neprovedl dokazování vyžádáním aktuálních zpráv o stavu v Indii, neboť zprávy o zemi původu žalobce obsažené ve správním spise jsou dostatečně aktuální a ani z provedeného dokazování nevyplývá, že se od doby vypracování předmětných zpráv situace v zemi původu žalobce změnila.
45. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
46. Ve výroku III. tohoto rozsudku soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci, jenž soudu uhradil v kolcích při podání žaloby ve výši 4 000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je od poplatku osvobozen cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany, dočasné ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení zajištění, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, a v řízení o propuštění cizince ze zajištění. Vzhledem k této skutečnosti soud rozhodl tak, že uhrazený soudní poplatek v celkové výši 4 000 Kč bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 8. srpna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph. D., v. r.
samosoudce